

- Ablautem prostokořenného kmene vysvětlíme lat. /wok^w-/ > *uōx*, řec. ὄψ ‘hlas’ vs. ἔπος ‘slovo, promluva’ < /wek^w-/ ; ablaudem kořenového úseku kmene I vysvětlíme gót. & sthn. /pel-w-/ > *filu* ‘mnoho’ (něm. *viel*) vs. řec. /pol-w-/ > πολύ ‘idem’.
- Přidáváním různých sufixů k témuž kořeni lze předvést specifikující sémantické variace, cf. /ser-/ > skr. *si-sar-ti* ‘pohybuje se’ vs. /ser-p-/ > skr. *sárp-ati*, lat. *serp-ō* ‘plazí se’, řec. ἔρπ-ω ‘plazí/klouže se’²² vs. /ser-g^h-/ > ἐρχ-ομαι ‘kráčí, jde’ vs. /sr-ew-/ > skr. *srāv-ati*, řec. ῥεφ-ω ‘teče’, lit. /sr-ow-/ > *srau-n-ūs*, *sraũ-t-as*, *srau-j-a/srov-ẽ*,²³ *srāv-i* ‘prudce tekoucí, proud, prýští’ ; /wol-/ > lat. *uol-ō* ‘chci’ vs. ἔλπ-ομαι ‘doufám’ < /wel-p-/ , ἔλδ-ομαι ‘toužím’ < /wel-d-/.
- Rozšířením kmene II na způsob 2° vysvětlíme indo-íránská (i hetitská) slovesa s « nazálním infixem », cf. I /yew-g-/ :: II /yw-eg-/ → /yw-n-eg-/ > *yunák-ti* ‘poutá ve jho, spojuje’. Tvar 3.PL, původu jmenně-participiálního, vyvolal přehodnocení slabičných hranic, cf. /yw-n-g-(e|o)nt-/ > *yuñjánti* ; takto upravený kmen se mohl rozšířit i do jiných tvarů slovesného paradigmatu, k čemuž staroindický systém dává mnohé příklady. A právě zevšeobecněním kmenové podoby 3.PL, původu jmenného, vysvětlujeme « nazální infix » latinský, či řecký. Ten je důsledně ve tvaru /C₁C₂-n-C₃-(e|o)-/, kde /n/ = /C₄/, (e|o) je tematický vokál, inkorporovaný do koncovky ; toto řecko-latinské schéma pak tvůrčím způsobem do svého systému zabudovává i litevština.

Úhrnem můžeme fonematiku jednotlivých IE jazyků charakterizovat takto :

- **staroindičtina**
- **staroíránsština**
- **latina**
- **řečtina**
- **chetitština**
- jazyky **baltské** (uchování vokalické délky)
- jazyky **slovanské** (uchování, ztráta i nové vytvoření vokalické délky)
- jazyky **germánské** (ztráta a nové vybudování vokalické délky)
- jazyky **románské** co postlatinské zopakování IE vývoje

²² Slovo doznalo v řečtině dvou expresivních posunů : (i) “plazí se → plíží se → těžce kam jde → jde”, (ii) “sklouzne kam → rychle kam dospěje”.

²³ O derivační jednotě všech čtyř litevských jmen svědčí i to, že jejich kmeny jsou shodně intonovány cirkumflexem ; kmenová délka slovesa *srāvi* je druhotná, její cirkumflex s předchozími nesouvisí.